

[Hans Thyge Jacobsen.]

Medlem og hans Parti ved lige saa sikkert som Amen i Kirken, at naar nu dette Forslag er gennemført, vil Kommunerne om ikke før, saa naar Julen nærmer sig til næste Aar, fremkomme med Forslag om yderligere Forhøjelser. Vil man saa virkelig fra socialdemokratisk Side fortsat — af Angst for de stemmepolitiske Følger — undlade at modsætte sig dette fuldstændig tøjløse politiske Overbud inden for 900 Mill. Kr.? Eller er Situationen dog ikke — det anmoder jeg tænksomme socialdemokratiske Rigsdagsmænd og Vælgere om nøje at overveje —, er Situationen ikke ved at udvikle sig derhen, at man, ikke mindst af Hensyn til dette Lands Alderdomsforsørgelse, til de Mennesker, som maa tage deres Tilflugt til den, nu maa gaa til en helt anderledes saglig og gennemgribende Undersøgelse af Forholdene? Det er jo let nok at stille Forslag om de store Udgifter, men det er ikke nær saa let at skaffe Dækning for dem.

Vi har i Udvalget forespurgt, hvorledes man fra Udvalgsflertallets Side vilde anvise Dækning for disse meget betydelige Udgifter, ca. 22 Mill. Kr. pr. 1. Februar og derefter ca. 50 Mill. Kr. aarlig, alt sammen som Forhøjelse af en Udgiftspost, der allerede andrager 390 Mill. Kr. for indeværende Finansaar. Men det har ikke været muligt at opnaa andet Svar paa dette naturlige Spørgsmaal, end at disse Udgifter maatte tages paa det løbende Regnskab. Det forekommer mig ikke at være et tilfredsstillende eller over for Forholdene gyldigt Svar. Hvis Finansministeren stod her i Dag og havde sin Kasse fuld af Penge, kunde det holde, men enhver ved jo, at det modsatte er Tilfældet. Med den Holdning, dette høje Tings alt-overvældende Flertal forleden Dag indtog til de af den højtærede Finansminister forelagte Lovforslag om ekstraordinære Skatter, kan jeg ikke se rettere, end at det dog maa opvække den højtærede Finansministers Betænkkelighed — i hvert Fald *hans* —, at man nu her kommer med betydelige Udgiftsbeløb, som han altsaa indtil dette Øjeblik ikke er i Stand til at anvise nogen Dækning for.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, hvad man har anført, at det ikke er Praksis, at man ved Behandlingen af Lovforslag af denne Art samtidig skal anvise Dækning. Det er muligt, at man har Ret i, at det ikke har været Praksis, men saa burde det blive Praksis. Hvad enten det nu er Praksis eller ikke, maa vi rette dette vægtige Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Har man

Pengene, eller har man dem ikke? Hvis den højtærede Finansminister maa svare benægtende paa dette Spørgsmaal, forekommer det mig virkelig, at Sagen med Rette indtræder i en Belysning, som det ærede Flertals Repræsentanter burde være meget, meget mere opmærksomme paa, end de er, i Stedet for bare at staa her og bestræbe sig for at uddele Julegaver, som for Resten ikke falder før til Fastelavn.

Paa dette Punkt synes jeg nu nok, at jeg bliver nødt til at gøre nogle Bemærkninger til Retsforbundet. Jeg har paa ny gennemlæst Forhandlingerne forleden Dag angaaende Skattelovene og bemærket mig det ærede Medlem Hr. Funck Jensens Forslag om, at der nu her i Landet skal indføres Skattestop. Det ærede Medlem udtalte paa Sp. 562 i Folketingstidende for indeværende Samling — jeg beder om Tilladelse til at citere disse to Linier —:

„Det er med en mærkelig, jeg vil næsten sige fræk Selvfølgelighed, Staten altid opfinder og paalægger Befolkningen nye Skatter.....“

Og saa siger det ærede Medlem i den næste Linie, at han ønsker en helt ny Politik, som bedst kan betegnes med det ene Ord „Skattestop“. Ja, det har vist gjort en vis Lykke ude over Landet, dette Forslag om Skattestop. Men det er jo ikke noget, det ærede Medlem Hr. Funck Jensen har fundet paa for Tilfældet, men ærede Medlemmer af Retsforbundet har jo forkyndt ude over Landet i lange Tider, ikke mindst umiddelbart ind under Valget, at der skulde indføres et Skattestop.

Nu kommer man herind paa Rigsdagen, og det første, man gør, efter at man har faaet Tilslutning fra visse Kredse af Vælgere, som er enige i denne Betragtning, er, at man uden videre, uden at have nogen som helst Viden om, hvorledes Udgifterne skal dækkes, bevilger først 22 Mill. Kr. for indeværende Aar og dernæst 50 Mill. Kr. for hvert Aar fremover. Denne Politik er blevet betegnet med stærke Ord. Jeg vil ikke sige, at jeg ikke er en Ven af stærke Ord, for det er jeg, men jeg tør ikke bruge dem for den højtærede Formand; ellers vilde jeg have sagt noget, som jeg tror vilde have givet lige saa meget Genlyd ud over Landet som dette Forslag om Skattestop.

Hvad er det i det hele taget, det ærede Parti foretager sig? Foruden at agitere for Skattestop ved vi jo, at det ærede Partis Repræsentanter, alle dets Ordførere, ikke mindst det ærede Medlem Hr. Starcke, har rejst Landet rundt til Dagligstuemøder fra Skagen til Gedser og fortalt Folk, at hele det